

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Küchlerové Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. V. S.**
zastoupen JUDr. Tomášem Těmínem Ph.D., advokáte
Advokátní kanceláře Těmín s. r. o.
se sídlem Karlovo náměstí 559/28, Praha 2

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. prosince 2021, č. j. SPU 452744/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Kraj Vysočina, Pobočky Havlíčkův Brod (dále také jen „Pozemkový úřad“), ze dne 15. 9. 2021, č. j. SPU 294144/2021, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně jím schválil návrh

komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Čachotín podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“).

II. Obsah žaloby

2. **V první žalobní námitce** žalobce namítal nedodržení cílů pozemkových úprav vymezených v § 2 zákona o pozemkových úpravách. V rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebyla tato otázka vůbec řešena, ač se jedná o posouzení naprosto stěžejní. Žalovaný pak ve svém rozhodnutí jakožto odvolací orgán toliko odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2015, č. j. 30 A 64/2013. Dle žalobce je však taková argumentace zcela nedostatečná. Podle něj nedojde ke zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, nedojde ke zlepšení životního prostředí, ochraně a zúrodnění půdního fondu, lesního hospodářství a vodního hospodářství, ani k řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny.
3. Ve vzdálenosti cca 20 metrů od pozemku p. č. XA, jehož způsob využití se má změnit na polní cestu, již v tuto chvíli je a zůstává pozemek p. č. XB, jehož způsob je „ostatní komunikace“. Dle žalobce není zřejmé, jaký smysl má přinést změna pozemku p. č. XC na polní cestu ve vzdálenosti 20 metrů od tohoto pozemku. Tato změna je zcela v rozporu s ochranou půdního fondu a vzhledem k snaze změnit pozemek 1 metr od plotu rodinného domu na polní cestu pro průjezd hospodářské techniky, zcela jistě dojde ke zhoršení kvality života. Změna způsobu využití dalšího pozemku v tak malé lokalitě na cestu bude mít jistě vliv i na vodní hospodářství.
4. **Druhý žalobní bod** obsahoval připomínku žalobce, že dle § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách lze řešit pozemky zastavěné stavbou, která není ve vlastnictví státu, pozemek funkčně související s touto stavbou včetně přístupové cesty, zahrady, pozemky v zastavěném území, pozemky v zastavitelných plochách a pozemky, na nichž se nacházejí veřejná nebo neveřejná pohřebiště, v pozemkových úpravách jen se souhlasem jejich vlastníka.
5. Pozemek p. č. XC je funkčně související s pozemkem, na němž je umístěna stavba rodinného domu č. p. X, jelikož pod pozemkem je umístěno potrubí k čerpadlu vytápějícímu dům. Dle názoru žalobce tak tento pozemek bylo možné řešit v pozemkových úpravách jen se souhlasem jeho coby vlastníka tohoto pozemku. Takový souhlas Pozemkovému úřadu ale neudělil.
6. **Ve třetím žalobním bodu** se žalobce ohrazoval proti tvrzením žalovaného, že Pozemkovému úřadu dostatečně včas neoznámil, že se pod pozemkem p. č. XC nachází kolektor tepelného čerpadla. Uvedl, že dopisem ze dne 9. 10. 2018 byl vyzván k seznámení s výpočtovým nárokem pro účely pozemkových úprav. V tomto dokumentu nebyly řešeny návrhy pozemkových úprav, byl zde pouze předložen soupis nároků vlastníků pozemků a jejich termín pro podání námitek. Tento termín byl v tomto dokumentu navíc uveden chybně a nereálně, protože byl stanoven na 5. 11. 2017. Žalobce nemohl vznést připomínky k pozemkovým úpravám, které ještě nebyly zakresleny a ani ho nenapadlo, že by pozemkové úpravy obsahovaly změnu účelů užívání jeho pozemku, který má u rodinného domu. Svá práva střežil tím, že veškeré své připomínky vyjádřil k návrhu ze dne 2. 7. 2020, kdy se poprvé dozvěděl, jaké jsou konkrétní navrhované

úpravy. Právě dopisem z 2. 7. 2020 byl vyzván k tomu, aby se vyjádřil k pozemkovým úpravám, což učinil. Orgán prvního stupně již tak od 2. 7. 2020 věděl o všech výhradách žalobce, zejména o umístění plošného kolektoru. Od roku 2020 se plošný kolektor nikam nepřesunul a 2 roky se žalobce pouze snaží střežit svá práva a upozorňovat na chybně navržené pozemkové úpravy.

7. **Čtvrtý žalobní bod** obsahoval námitku žalobce ohledně chybného určení výše rozdílu v ceně. Připomněl, že dle zákona o pozemkových úpravách nesmí dojít k finančnímu tracení při pozemkových úpravách. Změna způsobu využití takto do nároku zasahuje, což je dle žalobce možné dokázat znaleckým posudkem. Změna způsobu využití znamená pro něj výraznou ztrátu na hodnotě předmětného pozemku a je tudíž v rozporu s § 10 zákona o pozemkových úpravách, neboť změna způsobu využití na polní cestu sníží cenu pozemku o více jak 4 %.
8. Protože rodinný dům a zahrada patřící rodině žalobce navíc leží těsně u hranice nově navržené polní cesty, po které bude jezdit těžká zemědělská technika, obává se žalobce, že je v plánu vybudování místní komunikace, nikoli pouze polní cesty. Tím by se cena všech pozemků ještě dále snížila. Je přitom na příslušných orgánech, aby – ve smyslu článku 11 odst. 4 Listiny práv a svobod – striktně zajistily právo na adekvátní náhradu.
9. **Pátý žalobní bod** obsahoval tři námitky týkající se procesních pochybení v přezkoumávaném správním řízení.
10. Předně došlo k chybnému postupu při schvalování plánu společných zařízení, jak přiznal sám žalovaný v napadeném rozhodnutí, protože nebyla dodržena časová posloupnost úkonů prováděných v řízení o komplexních pozemkových úpravách dle § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách, neboť byl plán společných zařízení nejprve schválen zastupitelstvem obce a až poté byl s ním seznámen sbor zástupců. Žalovaný se však s touto vadou žádným způsobem nevypořádal. Prosté sdělení, že vadu nelze zpětně napravit, dle Žalobce není dostatečné a rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné.
11. Dále v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo uvedeno, že „*návrh KoPÚ odsouhlasili vlastníci 100 % výměry 501 ha řešených pozemků.*“ V napadeném rozhodnutí pak žalovaný na str. 10 v odst. 3 namítá, že „*Celkový souhlas vlastníků s návrhem KoPÚ uvedený v rozhodnutí o schválení návrhu KoPÚ, tj. souhlas vlastníků 100 % výměry pozemků řešených ve smyslu ust. § 2 zákona v KoPÚ, nebyl tedy pobočkou stanoven správně.*“ Tato nesprávnost byla způsobena chybným vyhodnocením podání žalobce jako souhlasu s pozemkovými úpravami, přestože se jednalo o souhlas podmíněný, což zákon o pozemkových úpravách nepřipouští. Ani v tomto případě není dle žalobce chyba správního orgánu prvního stupně nijak napravena.
12. Nakonec upozornil, že korespondence byla opakovaně zasílána na jméno jiného adresáta. Žalobce se jmenuje Ing. V. S. a nikoli Ing. T. S.. Zdali žalobci byla zasílána i jiná korespondence adresována na jiné jméno a nebyla mu tudíž skutečně doručena, není samozřejmě schopen posoudit. Jedná se však dle něho o zásadní procesní pochybení, kterým mohlo být zasaženo do jeho práv.
13. Žalobce závěrem žaloby navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

14. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že návrhem komplexních pozemkových úprav (dále také jen „KoPÚ“), jehož část žalobce v odvolání rozporoval, došlo ke zpřístupnění pozemků vlastníků půdy za účelem zajištění racionálního hospodaření na těchto pozemcích, což je jedním z cílů pozemkových úprav dle § 2 zákona o pozemkových úpravách. V žalobou napadeném rozhodnutí dále žalovaný na str. 12 uvedl, že veřejný zájem provedení KoPÚ spočíval zejména v navržení funkční cestní sítě, protierozních opatření a opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí na pozemcích v obvodu KoPÚ. Tato opatření, která naplňují cíle pozemkových úprav stanovené v §2 zákona o pozemkových úpravách, byla podrobně uvedena na str. 7 prvoinstančního rozhodnutí. Žalovaný dále odkázal na str. 11 žalobou napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že na původním pozemku žalobce dle KN p. č. XC se nachází již existující cesta (v KN vedeno se způsobem využití manipulační plocha) zajišťující propojení intravilánu obce Čachotín s osadou Zálesí. Nově navržený pozemek žalobce p. č. XD (část původního pozemku dle KN p. č. XC) byl navržen v druhu ostatní plocha s využitím ostatní komunikace z tohoto důvodu, že se jedná o stávající využití pozemku, které je v souladu s platným územním plánem obce Čachotín. Pozemek p. č. XA – ostatní plocha, ostatní komunikace navržený do vlastnictví obce Čachotín se nachází taktéž v místě stávající polní cesty, která je nezbytná k zachování přístupnosti areálu bývalého zemědělského družstva ležícího mimo obvod KoPÚ. Nekonkrétní úvahy žalobce ve věci rozporu návrhu KoPÚ s ochranou půdního fondu, zhoršení kvality života a vlivu na vodní hospodářství nebyly předmětem odvolání.
15. Potrubí kolektoru tepelného čerpadla není evidováno v KN a žalobce se pobočce ani zpracovateli KoPÚ do doby obdržení výzvy k vyjádření k návrhu nového uspořádání pozemků dle § 9 odst. 21 zákona o pozemkových úpravách o jeho existenci nezmínil. Přesto se správní orgán prvního stupně touto námitkou zabýval, a to dotazem učiněným u příslušného stavebního úřadu pro k.ú. Čachotín - odboru stavebního a životního prostředí Městského úřadu Chotěboř. Bylo mu sděleno, že na pozemcích č. p. XC a XE nebyl vydán územní souhlas ani územní rozhodnutí k umístění podzemního potrubí plošného kolektoru. Žalobce k soupisu nároků, který je základním podkladem pro tvorbu návrhu KoPÚ, nevzněl žádné připomínky a ani nezmínil existenci stavby na pozemku, resp. uplatnění nezbytnosti souhlasu vlastníka s řešením pozemku dle § 3 odst. 3 zákona. Žalobce měl prvotně možnost upozornit na existenci plošného kolektoru již v etapě zpracování a vyložení soupisů nároků, jakožto vstupních údajů pro následné zpracování návrhu KoPÚ. Současně měl, s ohledem na délku trvání řízení o KoPÚ, dostatečný časový prostor pro legalizaci jím tvrzené stavby.
16. Cesta HC10-R, která byla původně navrhovaná na původním pozemku žalobce dle KN p. č. XC, byla na základě námitek žalobce odkloněna a ve výsledném návrhu KoPÚ je vedena mimo jeho pozemky. Část původního pozemku dle KN p. č. XC byla navržena v druhu ostatní plocha s využitím ostatní komunikace bez následné realizace komunikace, neboť se jedná o stávající využití pozemku. Jedná se tak pouze o uvedení stavu v KN v soulad se skutečným využitím pozemku v terénu, což je jedním z cílů pozemkových úprav, neboť jejich výsledky slouží k obnově katastrálního operátu.
17. Čtvrtý žalobní bod nebyl předmětem odvolání a je dle žalovaného značně účelový. Nově uspořádané pozemky žalobce vedené na LV X splňují zákonem stanovená kritéria přiměřenosti, tj. byl dodržen rozdíl mezi původním a navrhovaným stavem (§ 10 zákona o pozemkových úpravách). Nové pozemky žalobce byly navrženy tak, že rozdíl mezi

původním a navrhovaným stavem činí 0 % ve výměře, -2,3 % v ceně (snížení o 510,- Kč oproti původní ceně) a - 0,9 % ve vzdálenosti (rozdíl vzdálenosti o 5 m). Návrhem nového uspořádání pozemků nedošlo k překročení kritérií přiměřenosti dle § 10 zákona a žalobce tak nebyl nijak na svých vlastnických právech krácen.

18. Chybná časová posloupnost předložení plánu společných zařízení (dále také jen „PSZ“) ke schválení zastupitelstvu obce a seznámení sboru zástupců vlastníků pozemků dle § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách je formální chybou v řízení o KoPÚ, která nejde zpětně napravit a nemá dopad na práva účastníků řízení. Přestože uvedený zákon stanovuje časovou posloupnost předkládání PSZ v § 9 odst. 11, současně také uvádí, že sbor zástupců vlastníků pozemků se s PSZ pouze prokazatelně seznámí. V této fázi nemá sbor zástupců vlastníků pozemků již žádné možnosti ovlivnit konečnou podobu PSZ, k němuž měl možnost se vyjadřovat v průběhu jeho vytváření.
19. K chybnému vyhodnocení procenta souhlasu s návrhem KoPÚ žalovaný uvedl, že zákonná povinnost, tj. nezbytnost souhlasu 60 % výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu § 2 zákona o pozemkových úpravách v KoPÚ, aby mohlo být vydáno rozhodnutí o schválení návrhu KoPÚ, byla, s odvoláním na obsah spisové dokumentace, prokazatelně splněna a skutečnost, zda a o kolik se liší hodnota „procent“ nad zákonem stanovený limit je z hlediska možnosti vydat rozhodnutí podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách zcela irelevantní.
20. Proto navrhl, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Replika žalobce

21. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného k žalobě ještě replikou ze dne 4. 5. 2022, její obsah však v podstatě kopíroval obsah žalobního návrhu.

V. Jednání soudu

22. Při jednání soudu dne 8. 11. 2022 zůstali účastníci řízení v zásadě na svých stanoviscích, zdůraznili některé pasáže svých písemných podání. Nad rámec tvrzení obsažených v žalobě uvedl zástupce žalobce, že ohledně zjišťování, zda na pozemku žalobce p. č. XC fakticky existuje využívaná polní cesta, nebylo v průběhu řízení vedeno žádné dokazování, správní orgány vycházely v podstatě pouze ze snímků z ortofotomap. Žádné návrhy na doplnění dokazování nebyly ze strany účastníků řízení vzneseny.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

23. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s. O věci usoudil následovně.
24. Předně uvádí, že všechny nemovitosti, o nichž bude v tomto rozsudku pojednáno, se nacházejí v katastrálním území Čachotín; nebude tedy již z toho důvodu tento údaj u označení nemovitostí dále uvádět.
25. Krajský soud na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007,

- čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna rozhodnutí správních soudů citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
26. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42.
27. Pokud jde o právní posouzení věci, považuje na tomto místě krajský soud za vhodné připomenout, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamena, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, neboť jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013).
28. Krajský soud rovněž upozorňuje na to, že dle ustálené judikatury správních soudů tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (zásada jednotnosti správního řízení), mohou se tedy mimo jiné navzájem argumentačně doplňovat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).
29. Dále krajský soud považuje za vhodné na úvod svých úvah připomenout, že řízení o pozemkových úpravách je sice správním řízením, nicméně řízením velmi specifickým, a to s ohledem na jeho předmět (kde jde o změnu vlastnického práva a jiných věcných práv k pozemkům v řádech stovek případů), okruh účastníků (obvykle mnoho desítek osob) i jeho samotný účel. A je to právě účel řízení, který je pro posouzení věci určující. Řízení o pozemkových úpravách je totiž vždy vedeno ve veřejném zájmu a zahajováno je ex officio (viz § 2, § 6 odst. 1 až 3 zákona o pozemkových úpravách). Tento veřejný zájem je pak v uvedeném zákoně (viz § 2) definován tak, že jde zejména o zajištění podmínek pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny, jakož i o vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy (zde se veřejný zájem setkává s jednotlivými partikulárními zájmy soukromými).
30. K povaze tohoto typu řízení se již v minulosti vyjadřoval opakovaně i Ústavní soud, a to např. v rozhodnutí publikovaném ve Sbírce zákonů pod č. 152/1998. Závěry uvedené v tomto plenárním závěru se sice vztahují k předcházející úpravě pozemkových úprav (viz zákon č. 284/1991 Sb.), jsou však použitelné i za účinnosti úpravy současné, neboť ta je vystavěna na stejných principech. Ústavní soud především konstatoval, že pozemkové úpravy nelze ztotožnit s pojmem vyvlastnění; ve své podstatě se jedná o hromadnou dobrovolnou směnu vlastnických práv dotčených pozemků. Jde nicméně o natolik intenzivní zásah do stávajících vlastnických vztahů k nemovitostem, že při jeho realizaci je nutno uplatňovat ústavní kautely vyplývající z čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, které připouštějí vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva pouze ve veřejném zájmu, na základě explicitního zákonného zmocnění a za odpovídající náhradu.

31. Zcela souladně s tímto názorem se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002 – 86. Zde (opět ve vztahu k předcházející úpravě) uvedl, že „z vlastního vymezení cíle a účelu pozemkových úprav plyne celková náročnost tohoto procesu, projevující se např. v tom, že se neaplikují lhůty podle správního řádu, jeho náklady platí stát, atd. Posouzení, zda bylo skutečně dosaženo cílů a účelu pozemkových úprav přitom nespadá jen do sféry jednotlivých účastníků, nýbrž celé společnosti, což se projevuje i existencí veřejného zájmu na provádění pozemkových úprav. Obdobně i z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle § 9 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 11 odst. 4) je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují 2/3 výměry půdy dotčené pozemkovými úpravami (nyní souhlas vlastníků alespoň 60% výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu § 2 zákona o pozemkových úpravách). V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 8 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 10 zákona) ve spojení s § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb. neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami můžou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.“
32. Žalovaný tak v odvolacím řízení přezkoumává, zda obsah schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav je v souladu se zákonem a zda byl přijat zákonem předvídaným způsobem. Není ale již oprávněn přezkoumávat vlastní obsah návrhu, tedy například problematiku konkrétního rozmístění navrhovaných pozemků v daném území apod. Tím by již nepřipustným způsobem ovlivnil a zasáhl do vůle vlastníků nemovitostí nacházejících se v daném území, která se projevila právě v tom, že jejich zákonem stanovená kvalifikovaná většina s konkrétní podobou návrhu komplexních pozemkových úprav souhlasila.
33. Vlastníci nemovitostí vstupujících do pozemkových úprav pak mají povinnost akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy. Samotný nesouhlas účastníka řízení s věcným uspořádáním nemovitostí ve schváleném návrhu pozemkové úpravy nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí o jeho schválení.
34. K přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí proto krajský soud přistoupil ve světle shora uvedených závěrů.
35. A musí konstatovat, že obsah **prvého a třetího žalobního bodu**, které spolu souvisí a prolínají se, směřuje buď k problematice, která se týká plánu společných zařízení (k tomu v podrobnostech níže), nebo žalobce vznáší námitky týkající se vlastního obsahu schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav, konkrétně problematiky realizace úprav provedených v rámci nich (změna druhu pozemků, resp. jejich využití).
36. Podstata nesouhlasu žalobce s obsahem přijatého návrhu komplexních pozemkových úprav spočívala v tom, že nesouhlasil s umístěním cesty HC-10R, neboť podle něj by

bylo vhodnější využít pro zřízení této cesty pozemek p. č. XB, který je veden v druhu a využití „*ostatní plocha, ostatní komunikace*“. Tím by tato plánovaná cesta vedla ve větší vzdálenosti od jeho pozemků a od domu jeho otce. V souvislosti s tím se mu rovněž nelíbilo, že do druhu s využitím „*ostatní plocha, ostatní komunikace*“ má být zařazen pozemek p. č. XA (který není v jeho vlastnictví, byl navržen do vlastnictví obce Čachotín) a že do druhu s využitím „*ostatní plocha, ostatní komunikace*“ má být zařazen jeho nově vzniklý pozemek p. č. XD (vzniklý z jeho původního pozemku dle KN p. č. XC). Ten požadoval sloučit se svým nově vzniklým pozemkem p. č. XF (vzniklým rovněž z jeho původního pozemku dle KN p. č. XC) s tím, že by tento jeden pozemek byl veden v druhu a využití „*ostatní plocha, manipulační plocha*“. Namítal rovněž, že správní orgány nerespektovaly fakt, že se pod pozemkem p. č. XC nachází kolektor a potrubí tepelného čerpadla náležející k sousednímu domu ve vlastnictví jeho otce.

37. Předně, pokud jde o kolektor tepelného čerpadla, Pozemkový úřad se jeho existencí zabýval, a to přestože žalobce přišel s tvrzením o jeho existenci až po uplynutí zákonné lhůty a přestože nedoložil dokumentaci, z níž by vyplývalo povolení této stavby příslušnými správními orgány (viz poslední odstavec str. 5, poslední odstavec na str. 12 a první odstavec na str. 13 rozhodnutí žalovaného). Krajský soud považuje za zcela nadbytečné rozprádat diskusi o tom, zda žalobce mohl tuto námitku uplatnit již dříve či nikoliv. Podstatné je, že po jeho upozornění byl kolektor tepelného čerpadla zaměřen a trasa cesty HC – 10R byla v plánu společných zařízení pozměněna. Zatímco původně měla vést po pozemku žalobce p. č. XC, v důsledku toho, že se pod tímto pozemkem nachází zmíněný kolektor a potrubí tepelného čerpadla, byl plán společných zařízení aktualizován a cesta HC – 10R bude dle jeho výsledné verze umístěna mimo uvedený žalobcův pozemek. Kolektor a potrubí tepelného čerpadla tedy nikterak neohroží. Uvedený postup Pozemkového úřadu ve vztahu k žalobci má krajský soud ve shodě se žalovaným za nadstandardně vstřícný.
38. Správní orgán prvního stupně vyhověl žalobci také v požadavku, aby jeho nově vzniklý pozemek p. č. XF byl veden v druhu a využití „*ostatní plocha, manipulační plocha*“.
39. Odmítl však sloučit do tohoto pozemku se shodným způsobem využití také žalobcův nově vzniklý pozemek p. č. XD, který zařadil do druhu a využití „*ostatní plocha, ostatní komunikace*“. Do stejného druhu se stejným využitím pak zařadil i pozemek p. č. XA, s čímž žalobce rovněž nesouhlasil. Proč oběma těmito žalobcovým požadavkům nebylo možno vyhovět, odůvodnil Pozemkový úřad na str. 6 svého rozhodnutí, žalovaný pak velmi podrobně v závěru str. 7, v první polovině str. 8, na str. 11 a str. 12 svého rozhodnutí. Stručně řečeno - správní orgány objasnily, proč byly pozemky p. č. XA a p. č. XD zařazeny do druhu s využitím „*ostatní plocha, ostatní komunikace*“, že se tak stalo zejména proto, že za tímto účelem jsou tyto pozemky již v současné době fakticky využívány a takové využití je potřebné i do budoucna. Podle krajského soudu tak učinily způsobem naprosto srozumitelným, logickým a argumentačně vyčerpávajícím. Krajský soud proto na příslušné části odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů odkazuje, neboť se se závěry tam obsaženými ztotožňuje. Z těchto závěrů implicitně plyne rovněž to, proč nebylo jako vhodnější shledáno řešení, aby byla nově zřizována cesta na pozemku p. č. XB, která v současnosti reálně neexistuje.
40. Při jednání soudu přišel žalobce s tvrzením, že ohledně prokázání toho, že jeho pozemek p. č. XC je v současnosti fakticky jako cesta užíván, nebylo vedeno v rámci procesu přípravy návrhu komplexních pozemkových úprav žádné důkazní řízení, že správní

orgány vycházely pouze z náhledu do ortofotomap. K tomu krajský soud předně poznamenává, že řízení před správními soudy je kromě shora zmíněné zásady dispoziční ovládáno rovněž zásadou koncentrační. Dle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). V den konání jednání soudu již tato lhůta nepochybně uplynula. Krajský soud tak není povinen k této námitce vůbec přihlížet. Přesto konstatuje, že uvedené tvrzení žalobce není důvodné. Že jsou dotčené pozemky využívány jako polní cesta (ať už pozemek p. č. XC, tak pozemek p. č. XA) a že takové jejich využití je nutné a potřebné i do budoucna, ověřily správní orgány z vyjádření vlastníka pozemků na LV X a X a vlastníka hospodářských staveb na LV X. O důvodech zařadit uvedené pozemky do druhu a využití „*ostatní plocha, ostatní komunikace*“ byl žalobce v průběhu řízení písemně informován, jejich faktické využití coby polních cest nikdy nerozporoval (stejně jako v žalobě).

41. Přestože se krajský soud shora věcně zabýval obsahem tvrzení obsažených v uvedených žalobních bodech, resp. dospěl k zjištění, že řada tvrzení žalobce se po skutkové stránce nezakládá na skutečnosti a že správní orgány se s jeho námitkami vznesenými v průběhu řízení (někdy i nad rámec svých povinností) řádně a důkladně zabývaly a své závěry přezkoumatelným způsobem odůvodnily, nutno zdůraznit ještě následující.
42. Jak už krajský soud uvedl, žalobce těmito námitkami směřuje jak do podoby plánu společných zařízení, tak do vlastního řešení úpravy pozemků (stanovení jejich druhu a využití). Namítá, že řešení ohledně shora uvedených pozemků považuje za nevhodná a v rozporu s obsahem § 2 zákona o pozemkových úpravách.
43. Z důvodů vymezených shora ale soud konstatuje, že nespokojenost žalobce s těmito skutečnostmi nemůže být důvodem nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, a v důsledku toho ani předmětem soudního přezkumu. O konečné podobě návrhu komplexních pozemkových úprav totiž rozhodují sami vlastníci pozemků, které jsou do pozemkových úprav zahrnuty.
44. Schválení plánu společných zařízení pak představuje v rámci schválení konečného návrhu komplexních pozemkových úprav ještě speciální proceduru. Zpracování a schválení plánu společných zařízení totiž návrhu nového uspořádání pozemků vlastníků předchází. Které objekty či prvky je nutno mezi společná zařízení zahrnout, definuje § 9 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách. Není pochyb o tom, že dle písm. a) této normy mezi ně patří i polní nebo lesní cesty, mostky, propustky, brody, železniční přejezdy a podobně, dle písm. b) pak protierozní opatření pro ochranu půdního fondu jak protierozní meze, průlehy, zasakovací pásy, záchytné příkopy, terasy, větrolamy, zatravnění, zalesnění a podobně, dle písm. c) pak vodohospodářská opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami jako nádrže, rybníky, úpravy toků, odvodnění, ochranné hráze, suché poldry a podobně.
45. Cesty, včetně cesty HC – 10R, tedy nepochybně společné zařízení, tedy zařízení, které může v budoucnu sloužit prakticky všem obyvatelům daného území, představují. Stejně tak protierozní opatření a vodohospodářská opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod (viz Plán společných zařízení, který je součástí správního spisu, a z něhož konkrétní podoba těchto opatření, která směřují k naplnění cílů pozemkových úprav obsažených v § 2 zákona o pozemkových úpravách, vyplývá). Tyto cíle a jejich naplnění tak již nemusejí být odůvodňovány jednotlivě u toho kterého přijatého opatření

v rámci odůvodnění rozhodnutí o schválení komplexních pozemkových úprav. Takový požadavek jednak nemá oporu v zákoně, jednak by byl v praxi stěží představitelný a realizovatelný.

46. Plán společných zařízení předkládá pozemkový úřad jednak k uplatnění stanovisek dotčeným orgánům státní správy, jednak je povinen s ním před předložením zastupitelstvu obce seznámit sbor zástupců nebo vlastníky, není-li sbor zvolen. Následně pak plán společných zařízení schválí (či neschválí) zastupitelstvo obce.
47. V případě jeho schválení je pak plán společných zařízení pro další průběh pozemkových úprav závazný a musí být respektován. To se projevilo i ve znění § 17 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav, podle něhož při zpracování návrhu nového uspořádání pozemků se nepřihlíží k takovým požadavkům, které jsou v rozporu s projednaným plánem společných zařízení a stanoveným způsobem využití území.
48. Obsah plánu společných zařízení v tom směru, zda je umístění toho kterého společného zařízení potřebné či zda by nemohlo být provedeno jinak, proto nemůže být předmětem přezkumu správního soudu. Tím by totiž zcela nepřipustným způsobem zasahoval do působnosti zastupitelstva obce. Jeho úkolem je přezkoumat, pokud to žaloba namítá, zda k jeho přijetí došlo v souladu se zákonem (k tomu viz ta část odůvodnění tohoto rozsudku, která se týká vypořádání se s obsahem páté žalobní námítky).
49. Pokud jde o námítky směřující do konkrétní podoby schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav (stanovení druhu a využití nově vzniklých pozemků), jak již uvedl krajský soud s odkazem na judikaturu shora, žalovaný jako odvolací pozemkový úřad není oprávněn přezkoumávat vlastní obsah návrhu. To by již znamenalo nepřipustný zásah do vůle vlastníků nemovitostí nacházejících se v daném území, jejímž projevem je schválení návrhu komplexních pozemkových úprav jejich zákonem stanovenou kvalifikovanou většinou.
50. Vlastním obsahem návrhu je pak nutno rozumět např. právě vymezení tvaru nově vzniklých pozemků, pochopitelně včetně stanovení jejich hranic, stejně jako otázku slučování či rozdělování pozemků zahrnutých do obvodu pozemkových úprav, změnu jejich druhu, způsobu využití apod. Rovněž řešení těchto otázek posouzení ze strany odvolacího pozemkového úřadu nepodléhá, nemůže být tedy z logiky věci ani předmětem soudního přezkumu v rámci správního soudnictví. Jak bývá citováno v odborné literatuře: „..... *návrh nového uspořádání pozemků je autorským dílem úředně oprávněné osoby k projektování pozemkových úprav. Do této části projektu odvolací orgán nezasahuje, protože se jedná o dlouhodobé vyjednávání konečné varianty návrhu a jeho výsledek nelze posoudit podle žádného obecně platného právního předpis. Zásah odvolacího orgánu do vlastního návrhu by byl možný pouze v případě, pokud by bylo prokázáno, nově navrženým stavem došlo k porušení zákona nebo že řízení, které předcházelo rozhodnutí, bylo vedeno v rozporu se zákonem*“.
51. Protože dle žalovaného, a dlužno již na tomto místě dodat, že rovněž dle krajského soudu, k žádnému takovému pochybení nedošlo, nebyl zásah do vlastního návrhu přezkoumávaných komplexních pozemkových úprav možný. Tvzení obsažená v prvním a třetím žalobním bodu tak krajský soud na základě shora uvedeného důvodnými neshledal.

52. **Ve druhém žalobním bodu** vyjádřil žalobce názor, že jeho pozemek p. č. XC mohl být v pozemkových úpravách řešen pouze s jeho výslovným souhlasem, protože se jedná o pozemek funkčně související se stavbou ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách. Je pod ním totiž umístěn kolektor a potrubí k tepelnému čerpadlu, které vytápí na sousedním pozemku umístěný rodinný dům čp. X; tyto nemovitosti jsou ve vlastnictví otce žalobce.
53. Dle § 3 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách jsou předmětem pozemkových úprav všechny pozemky v obvodu pozemkových úprav (odstavec 2) bez ohledu na dosavadní způsob využívání a existující vlastnické a užívací vztahy k nim.
54. Dle odst. 2 obvod pozemkových úprav je území dotčené pozemkovými úpravami, které je tvořeno jedním nebo více celky v jednom katastrálním území. Bude-li to pro obnovu katastrálního operátu třeba, lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout i pozemky, které nevyžadují řešení ve smyslu ustanovení § 2, ale je u nich třeba obnovit soubor geodetických informací. Je-li to k dosažení cílů pozemkových úprav vhodné, lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout rovněž pozemky v navazující části sousedícího katastrálního území. V případě potřeby řešení vodohospodářských opatření [§ 9 odst. 8 písm. c)] může, se souhlasem ústředí, obvod pozemkových úprav tvořit více na sebe navazujících katastrálních území. Obvod pozemkových úprav může, se souhlasem ústředí, tvořit rovněž více katastrálních území v rámci jedné obce. Jde-li o katastrální území v obvodu působnosti jiného pozemkového úřadu, než který zahájil řízení o pozemkových úpravách, zahrne pozemkový úřad, který řízení zahájil, předmětné pozemky do obvodu pozemkových úprav po dohodě s pozemkovým úřadem, v jehož obvodu působnosti se příslušné pozemky nacházejí. O takových pozemcích rozhoduje pozemkový úřad, který řízení zahájil.
55. Dle odst. 3 téže normy pozemky určené pro těžbu vyhrazených nerostů na základě stanoveného dobývacího prostoru, pozemky určené pro obranu státu, pozemky zastavěné stavbou ve vlastnictví státu lze řešit v pozemkových úpravách (§ 2) jen se souhlasem jejich vlastníka a příslušného správního úřadu. Pozemky zařazené do rezervy státních pozemků k uskutečnění rozvojových programů státu schválených vládou lze řešit v pozemkových úpravách jen se souhlasem příslušného správního úřadu. Pozemky zastavěné stavbou, která není ve vlastnictví státu, pozemek funkčně související s touto stavbou včetně přístupové cesty, zahrady, pozemky v zastavěném území, pozemky v zastavitelných plochách a pozemky, na nichž se nacházejí veřejná nebo neveřejná pohřebiště, lze řešit v pozemkových úpravách jen se souhlasem jejich vlastníka. Pokud se vlastníci ve lhůtě stanovené pozemkovým úřadem nevyjádří, má se za to, že s řešením v pozemkových úpravách souhlasí. Pozemky podle tohoto odstavce se pro účely pozemkových úprav v případě jejich směn oceňují podle druhu nejbližšího zemědělského pozemku. Pozemky neřešené ve smyslu § 2, u nichž se pouze obnovuje soubor geodetických informací, se neoceňují. Souhlas s řešením pozemků se nevyžaduje u pozemků, které jsou v obvodu pozemkových úprav v katastru nemovitostí evidovány se způsobem využití pozemku jako ostatní komunikace.
56. Z obsahu správního spisu krajský soud ověřil, že pozemek p. č. XC ve vlastnictví žalobce je dle KN veden částečně v druhu „*orná půda*“, částečně v druhu „*trvalý travní porost*“ a částečně v druhu „*ostatní plocha*“. Pozemkový úřad neměl tedy nejmenší důvod pro to, aby uvedený pozemek nezařadil do obvodu pozemkových úprav ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 citovaného zákona. Pozemek byl součástí soupisu nároků dle § 8 odst. 1 tohoto zákona,

proti němuž žalobce v zákonem stanovené lhůtě žádné připomínky nevznsl. Tím byl předmětný pozemek zahrnut do obvodu komplexních pozemkových úprav a stal se jejich předmětem. Následně vznesená informace žalobce, že se pod tímto pozemkem nachází kolektor tepelného čerpadla (bez ohledu na skutečnost, že doklady o povolení této stavby nebyly žalobcem nikdy předloženy) rozhodně neměla a nemohla mít za následek to, že by se z daného pozemku stal pozemek funkčně související se stavbou domu čp. X ve vlastnictví otce žalobce. Takovou povahu a funkci uvedený pozemek rozhodně nemá. Jeho zahrnutí do obvodu pozemkových úprav tedy výslovným souhlasem žalobce ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách podmíněno nebylo.

57. **Ve čtvrtém žalobním bodu** žalobce namítal, že v důsledku změny způsobu využití pozemku (zřejmě míněn pozemek p. č. XC) dojde k výrazné ztrátě na hodnotě předmětného pozemku, což je v rozporu s § 10 zákona o pozemkových úpravách.
58. Uvedená námitka obecně směřuje do problematiky přiměřenosti kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků. Ta je upravena v § 10 zákona o pozemkových úpravách.
59. Dle jeho odst. 1 navrhne pozemkový úřad vlastníkům pozemků nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Porovnání ceny, výměry a vzdálenosti navrhovaných pozemků s původními pozemky se provádí celkem za všechny pozemky vlastníka řešené v pozemkových úpravách (§ 2).
60. Dle odst. 2 cena je přiměřená, pokud není ve srovnání s původní cenou vyšší nebo nižší o více než 4 %.
61. Dle odst. 3 nově navrhované pozemky jsou v přiměřené výměře, pokud rozdíl výměry původních a navrhovaných pozemků nepřesahuje 10 % výměry původních pozemků.
62. Dle odst. 4 nově navrhované pozemky jsou v přiměřené vzdálenosti, pokud rozdíl ve vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků není vyšší nebo nižší než 20 %. Vzdálenost se měří od bodu dohodnutého na úvodním jednání.
63. Dlužno dodat, že dle § 8 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách se pro oceňování použije zvláštní právní předpis platný ke dni vyložení soupisu nároků podle § 8 odst. 1.
64. Zákon o pozemkových úpravách tedy stanoví uvedená kritéria a limity, které nesmí být bez souhlasu vlastníků pozemků při návrhu nového uspořádání pozemků překročeny.
65. K takovému pochybení ze strany správních orgánů v posuzované věci v případě žalobce nedošlo. Z obsahu předloženého správního spisu, který tvoří veškeré podklady nashromážděné Pozemkovým úřadem při přípravě návrhu komplexních pozemkových úprav, je totiž zřejmé následující. Pokud jde o výměru původních a nových pozemků žalobce, činí rozdíl 0,0%. Pokud jde o kritérium ceny, činí rozdíl mezi původní cenou pozemků a cenou žalobci nově přidělených pozemků -2,3 % (tedy - 510 Kč oproti původní ceně). Pokud jde o kritérium vzdálenosti, pak rozdíl je - 0,9 % (tedy + 5 m oproti vzdálenosti původní).
66. Jak již opakovaně judikoval Nejvyšší správní soud, v komplexních pozemkových úpravách je rozhodné s ohledem na požadavky přiměřenosti ceny, výměry a vzdálenosti souhrnné posouzení ceny, výměry a vzdálenosti pozemků vstupujících a zahrnutých do pozemkových úprav s celkovou cenou, výměrou a vzdáleností vyčleňovaných pozemků.

- Dílčí výkyvy v ceně, vzdálenosti a výměře u jednotlivých pozemků jsou možné, ale nejsou podstatné. Rozhodující je celkový finální stav (rozsudek ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002-86). Stejně tak v rozsudku ze dne 6. 12. 2011, č. j. 1 As 96/2011-143, Nejvyšší správní soud konstatoval, že podmínka přiměřenosti zásahu do vlastnického práva je splněna tehdy, jestliže nové pozemky navržené do vlastnictví vlastníků, kteří s návrhem nesouhlasí, splňují kritéria stanovená v § 10 zákona o pozemkových úradech (přiměřenost kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků).
67. Žádná jiná kritéria nemohou být v rámci procesu přijímání návrhu komplexních pozemkových úprav zohledněna, tím by správní orgány porušovaly zákon. Této povinnosti se správní orgány v projednávané věci nezpronevěřily.
68. **Pátý žalobní bod** obsahoval tři námitky vztahující se k tvrzeným procesním pochybením. Dlužno předeslat, že na první dvě procesní pochybení Pozemkového úřadu upozornil sám žalovaný v přezkoumávaném rozhodnutí.
69. Za první si povšiml, že ohledně Aktualizace č. 2 plánu společných zařízení byla tato nejprve dne 1. 6. 2021 schválena zastupitelstvem obce Čachotín, sbor zástupců s ní byl seznámen až následně, dne 1. 7. 2021.
70. Dle § 9 odst. 11 zákona o pozemkových úpravách plán společných zařízení schválí zastupitelstvo obce. Pozemkový úřad před předložením plánu společných zařízení zastupitelstvu obce prokazatelně seznámí s tímto plánem sbor zástupců nebo vlastníky, není-li sbor zvolen. Tento postup platí i v případě již schváleného plánu společných zařízení.
71. Shora uvedeným postupem tedy nepochybně došlo k porušení časové posloupnosti při schvalování plánu společných zařízení stanovené citovaným zákonným ustanovením. Nutno však říci, že s tímto procesním pochybením nespojuje zákon o pozemkových úpravách žádné právní následky. Ve shodě se žalovaným krajský soud konstatuje, že toto procesní pochybení v podstatě není jak napravit, protože vrátit přezkoumávané správní řízení do fáze před schválením Aktualizace č. 2 plánu společných zařízení není realizovatelné. Co je však podstatné. Uvedené procesní pochybení nemělo žádný vliv na zákonnost prvoinstančního i odvolacího rozhodnutí. Sbor zástupců byl sice s Aktualizací č. 2 plánu společných zařízení seznámen až poté, co již byla schválena zastupitelstvem obce, ale tuto skutečnost vzal na vědomí a nikterak ji nerozporoval, s obsahem této aktualizace souhlasil, resp. nikterak proti němu nebrojil. Ostatně případné námitky sboru zástupců v této fázi přípravy plánu společných zařízení by neměly stejně žádnou zásadní relevanci. Plán společných zařízení je totiž sboru zástupců předkládán toliko k seznámení. Jeho schválení či neschválení je ovšem následně plně v pravomoci zastupitelstva obce.
72. Žalovaný dále vytknul prvoinstančnímu správnímu orgánu, že ve svém rozhodnutí uvedl, že s návrhem komplexních pozemkových úprav souhlasili vlastníci 100% výměry pozemků řešených dle § 2 zákona o pozemkových úpravách. Prvoinstanční správní orgán totiž započel i předchozí podmíněný souhlas žalobce s daným řešením, který ovšem na základě jeho následných podání nebylo možno za souhlas s návrhem komplexních pozemkových úprav považovat. Rovněž toto procesní pochybení nemělo a nemohlo mít vliv na zákonnost prvoinstančního i odvolacího rozhodnutí ve věci. Vždyť podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60% výměry

pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Tato kvóta byla v posuzované věci pochopitelně splněna, což nezpochybňuje ani žalobce. Ten byl jediným vlastníkem pozemků řešených v rámci komplexních pozemkových úprav, který s jejich návrhem souhlas neprojevil.

73. Ve třetí námitce vznesené v rámci posledního žalobního bodu žalobce namítal, že mu měly být v průběhu řízení o návrhu komplexních pozemkových úprav doručovány prvoinstančním správním orgánem písemnosti na chybné jméno – Ing. T. S.. Zdali mu byla zaslána i jiná korespondence adresovaná na jiné jméno a nebyla mu tudíž skutečně doručena, není schopen posoudit. Jedná se však dle něho o zásadní procesní pochybení, kterým mohlo být zasaženo do jeho práv.
74. Jak Pozemkový úřad ve svém rozhodnutí (viz str. 4 a 5), tak ale zejména žalovaný v odvolacím rozhodnutí (str. 5 až 8) podrobně specifikovali jednotlivá relevantní podání, která žalobci v průběhu řízení o návrhu komplexních pozemkových úprav byla z jejich strany doručována, a případnou reakci žalobce na ně. Z toho je patrné, že žalobci tyto písemnosti (jednalo se o písemnosti zejména Pozemkového úřadu) byly doručeny. On sám nepřišel s tvrzením, že by některou z těchto písemností v rozporu s obsahem odůvodnění rozhodnutí neobdržel, ostatně o opaku svědčí již zmíněná skutečnost, že na většinu těchto písemností reagoval. Při jednání soudu navíc žalovaný uvedl, že provedl rešerzi všech písemností zaslaných Pozemkovým úřadem coby prvoinstančním správním orgánem žalobci v průběhu předmětného řízení a zjistil, že k uvedenému pochybení mělo dojít pouze v případě jedné písemnosti, u níž v rozdělovníku bylo uvedeno chybné křestní jméno žalobce. Z pohledu krajského soudu se tedy rozhodně nejednalo o tak zásadní procesní pochybení, které by bylo způsobilé dotknout se relevantním způsobem procesních práv žalobce. Nebylo způsobilé zapříčinit nezákonnost rozhodnutí o věci samé, tedy prvoinstančního ani odvolacího rozhodnutí.
75. Krajský soud tak uzavírá, že žádnou ze žalobních námitek neshledal důvodnou. Nezbylo mu tedy, než žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

VII. Náklady řízení

76. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se náhrady nákladů řízení při jednání soudu výslovně vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 15. listopadu 2022

Za správnost vyhotovení: R. V.

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu